

Jag slog upp ordet "identitet" i Svenska Akademiens ordlista.

De svar jag var var: "Den person man är" och "Särprägel, egenart".

Din identitet är grund för hur lever ditt liv - oavsett om det är en medfödd identitet, etnisk identitet, nationell identitet eller livsåskådning.

Jag har många identiteter.

Kvinna. Queer. Jude. Svensk. Jag är en pessimistisk drömmare, en försiktig utforskare, en begränsad mat-entusiast, en överanalyserande spontan beslutsfattare, en ambitiös besserwisser, en blyg människokännare, en nostalgisk samlare. Jag är föränderlig beroende på humör, jag är en djupgrävande nörd, en effektiv prokrastinerare, en självsäker osäker person. Jag är kort, jag är tjock, jag är vänlig och massor med andra saker som gör mig mig.

Det är bra att påminna mig själv om vem jag är. Att påminna mig själv om alla olika saker som jag är, istället för alla saker som jag inte är. Vi borde hylla oss själva. Fira oss själva.

Jag är en trygg och stolt jude.

Som många gånger blir osäker i min judiskhet. Jämför min judiskhet och min judiska upplevelse med andra. Som inte alltid känner att jag räcker till. Som ibland känner att jag representerar ett helt folk, och är otillräcklig. Andra gånger är jag en super-jude. Beroende på betraktare, så ändras jag. Jag är en judisk kameleont.

Jag vill ha en färgglad mångfald.

I vår församling. I vårt samhälle. Som multi-minoritet i ett mellanförskap vill jag veta att jag inte bara är accepterad, utan också välkommen. Jag är rasifierad som jude i Sverige. Jag är queer i Stockholm Judiska Församling. Jag är andra generationens invandrare. Jag är polsk utan en polsk identitet. Jag är kvinna i ett patriarkaliskt samhälle. Jag är barnet som lekte med andra barn som var muslimer, katoliker och Jehovas vittnen för att vi tillsammans var de som stack ut. Jag vet att vi är många som brottas med vem vi är och i vilket sammanhang vi passar in i. Jag passar in överallt men ingenstans.

Jag vill ha både tradition och förändring.

Förändring tar tid.

När jag var liten satt män och kvinnor separerade i den här synagogan, där ni sitter nu. Jag vill, som kvinna, sitta bredvid vem jag vill. Jag vill, som kvinna, ha på mig en kippa om jag känner för det. Ha på mig en bönesjal om jag känner för det. Ta med min icke-judiska partner och vänner till judiska rum och sammanhang. Jag vill ha en plats i min församling bland mina församlingsmedlemmar, oavsett min könstillhörighet, sexualitet eller livskamrat. Det är inte självklart, och det är inte utan visst motstånd. Jag vill träffa och vara omringad av fler som mig. Därför är jag så glad att alla ni är här idag, på denna Pride-gudstjänst för allas lika värde.

För 10 år sedan började vi med Pride-gudstjänsten här inne och året efter var vi en stor grupp som flaggade Regnbågs-Davidsstjärnor i Prideparaden. När paraden gick långsamt stannade vi upp och dansade Hora inför applåderande åskådare.

För 8 år sedan utfördes det första samkönade bröllopet här i vår synagoga.

För 6 år sedan fick Sverige sin första någonsin kvinnliga rabbin.

Ikväll spelas det klezmermusik på Mälarpaviljongen.

Och nu står jag i den här mäktiga synagogan och vågar tala inför er om mitt utanförskap i vår gemenskap.

Förändring är inte lätt.

Alla pionjärer och revolutionärer har någon gång slitit sitt hår och gråtit en tår. Men jag är inte den första som försöker finna min plats. Finna mitt sammanhang.

Vi är alla komplexa. Vi är många som känner att vi inte passar in. Vi är många som har ett flertal identiteter, och de kan ibland krocka med varandra. Det finns ingen färdig mall för hur man ska vara, men ändå känns det utifrån som att andra har funnit sin plats. Vi är många som söker efter vår plats.

- Jag vill ha en gemenskap där vi möts i våra likheter och olikheter.

- Jag vill ha utrymme där alla är välkomna, oavsett vem man är, oavsett vem man är kär i, oavsett vem man lever sitt liv med, oavsett hur man lever sitt liv, oavsett vad man tror på, oavsett vilka russin ur kakan man har plockat ut.

- Jag vill ha en trygg och säker hamn där jag kan lägga till och ankra min båt.

Vi har alla något som särskiljer oss från andra. Oavsett om det gäller psykisk hälsa, fysisk hälsa, intressen, personlighet, utseende. Det är okej - det är uppmuntrat - att vara olika. Tänk vad tråkigt om vi alla var likadana. Tänk om vi alla tyckte likadant om allt. Tänk om vi alla var en likadan pusselbit som bara passar i hörnet av pusslet - då kompletter vi inte varandra.

Det viktigaste är att vi går med på och förstår att vi är olika. Att vi respekterar och uppmuntrar olikheter. Att vi kan mötas i våra olikheter. Att vi kan tala om våra olikheter. Att vi kan lära oss av våra olikheter. Att vi påminner varandra om att individualitet är positivt, och värt att fira.

Alla vi som är här idag, hoppas jag, har en tro på denna mångfald. På gemenskap. På allas lika värde och rättigheter. På en framtid vi skapar tillsammans. Tillsammans bär vi facklan.

Till dig som behöver höra det här lite extra idag, och som påminnelse till oss alla:

Du är inte ensam.

- Du är berättigad till din egen åsikt.

- Du är välkommen att vandra på din egen stig.

- Du har tillåtelse att ta dig tid att fundera ut vad du vill.

- Du får vara precis som du är.

- Du räknas.

- Det finns en plats för dig.

Du är välkommen att lägga till med din båt hos mig. Tillsammans skapar vi en säker hamn. Shabbat shalom och glad Pride.